

Sprawozdanie nr 5

Siciński Paweł

$$f(x) = 2 e^{\tan(-x^2 - 3x + 4)}$$

Miejsca zerowe:

funkcja $\tan(z)$ posiada nieskończenie wiele miejsc zerowych, a funkcja wykładnicza utnie zbiór wartości do przedziału dodatniego, w związku z czym zachodzi jedna z dwóch możliwości:

- funkcja podstawowa $f(x)$ posiada nieskończenie wiele miejsc zerowych
- funkcja podstawowa $f(x)$ nie posiada miejsc zerowych

Pochodna:

$$\frac{d}{dx} f(x) = -2(2x+3) e^{\tan(-x^2-3x+4)} (\sec(-x^2+3x-4))^2 = -2(2x+3) \frac{\exp(\tan(-x^2+3x-4))}{(\cos(-x^2+3x-4))^2}$$

- najbardziej wewnętrzna jest funkcja $\tan(z)$, która wprowadza nieskończoną oscylację
- oscylacja ta zostanie zmodyfikowana wykładniczo $\exp(\tan(z))$ do wartości dodatnich
- skalowanie przez $(\cos(z))^2$ wprowadzi oscylację wzdłuż osi odciętych OX , co nieco wypłaszczy krzywą przy miejscach zerowych z jednej strony wykresu
- skalowanie tych dwóch przeciwstawnych oscylacji funkcją liniową $-ax + 3$ podzieli wykres pochodnej względem tej prostej, gdzie jedna część będzie się znajdowała w II ćwiartce układu współrzędnych, zaś druga część – w IV ćwiartce
- to oznacza, że funkcja podstawowa $f(x)$ podzieli się na dwa zbiory, z których jeden będzie zachowywał charakter rosnący, a drugi – malejący
- ekstremum funkcji podstawowej $f(x)$ należy zatem szukać w otoczeniu tego punktu podziałowego

Punkty stacjonarne:

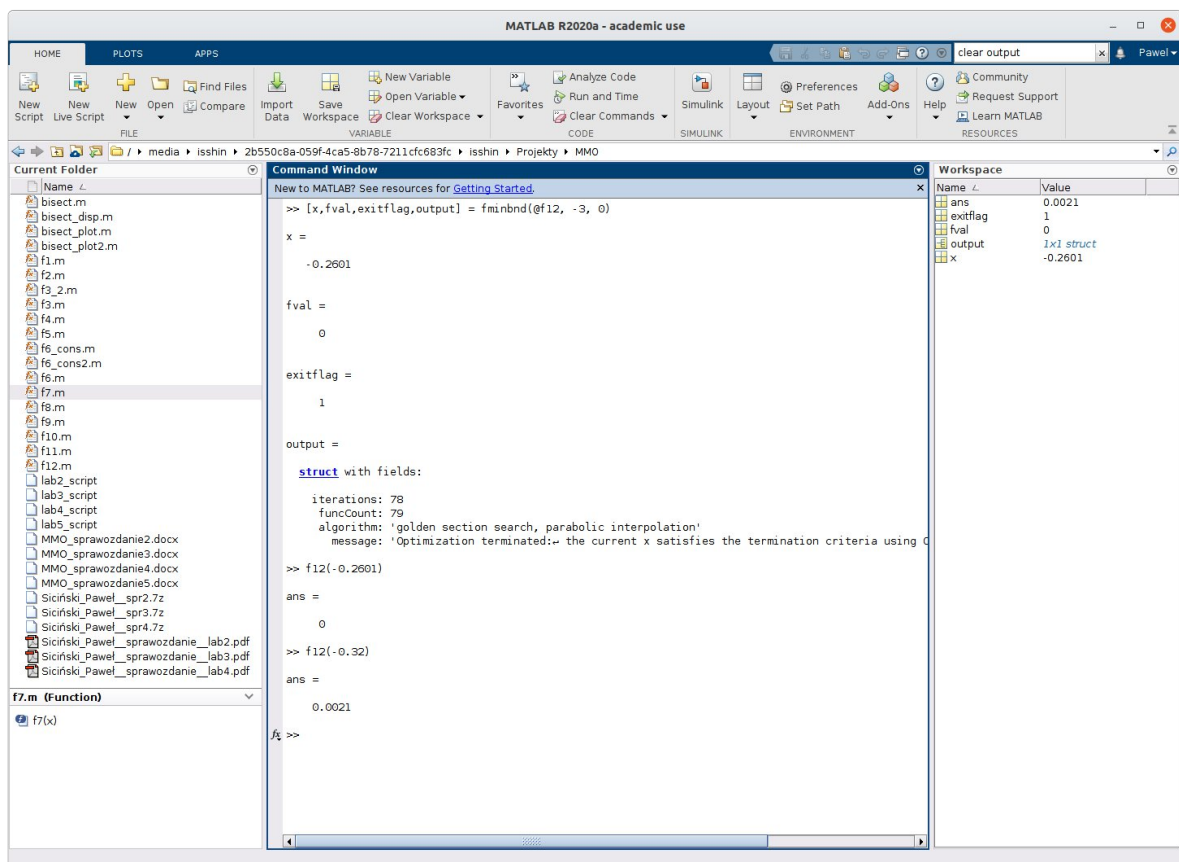
niespodziewanie, tylko jeden: $\bar{x} = -\frac{3}{2}$

Przedział określoności:

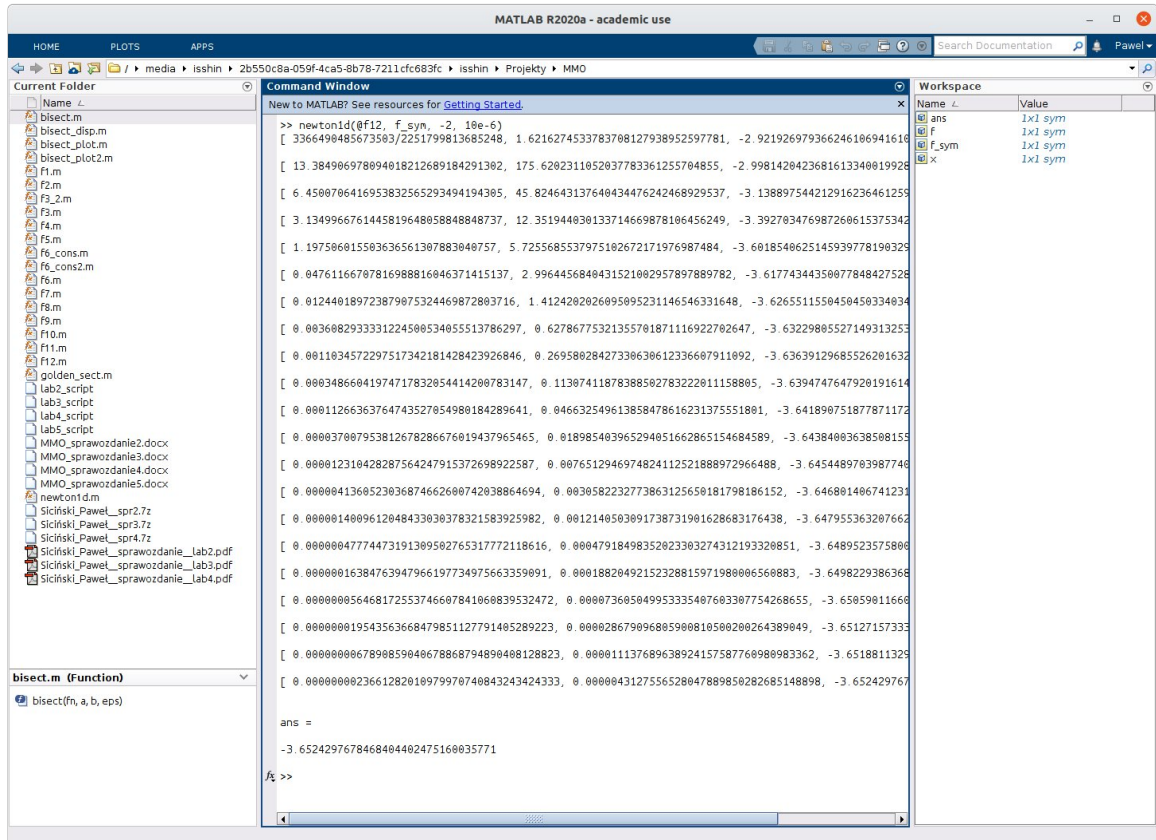
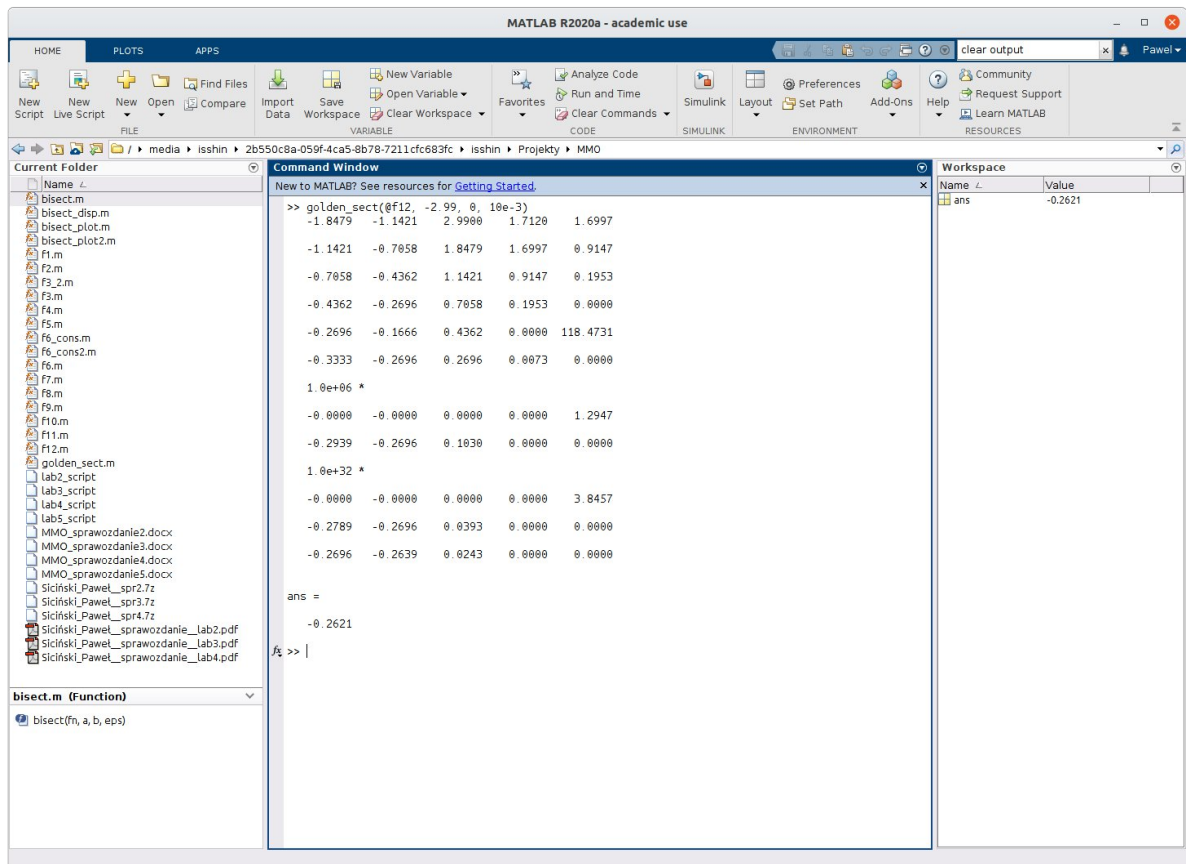
ze względu na to, że okres funkcji podstawowej $f(x)$ jest dynamiczny, tj. wyraża się funkcją, przyjmuje się przedział $(-3; 0)$; jest to przedział dla funkcji pochodnej reprezentujący miejsce podziałowe funkcji podstawowej

Rozwiązanie analityczne:

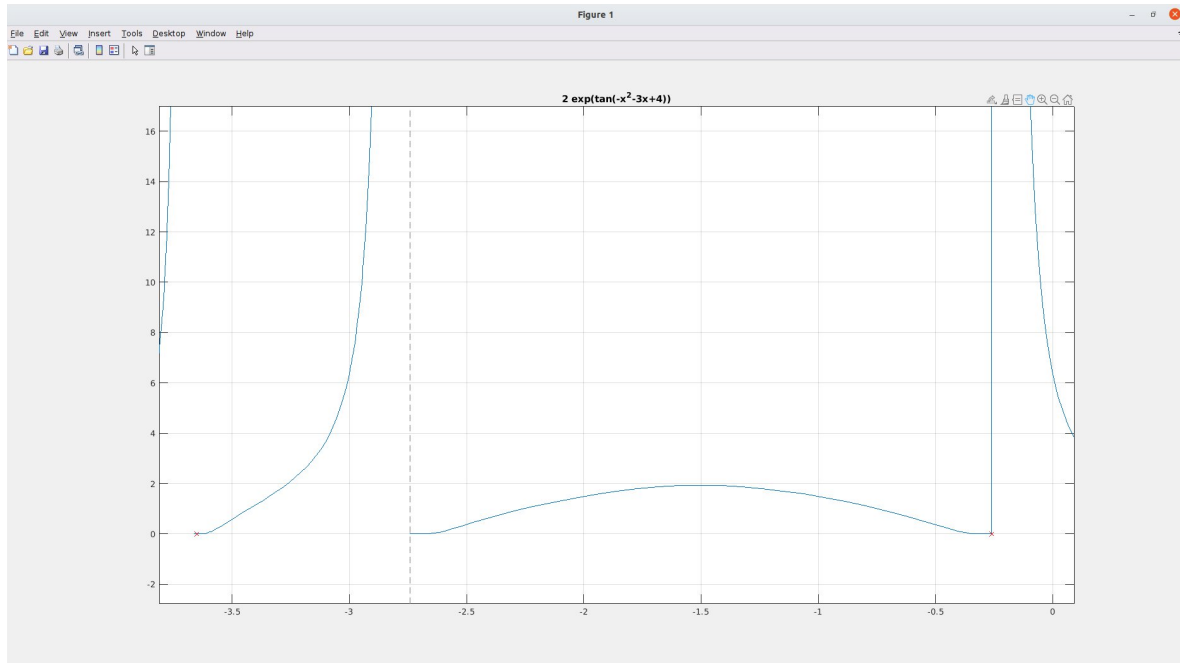
funkcja podstawowa $f(x)$ w punkcie $x = -\frac{3}{2}$ posiada lokalne maksimum, co determinuje brak rozwiązań globalnych

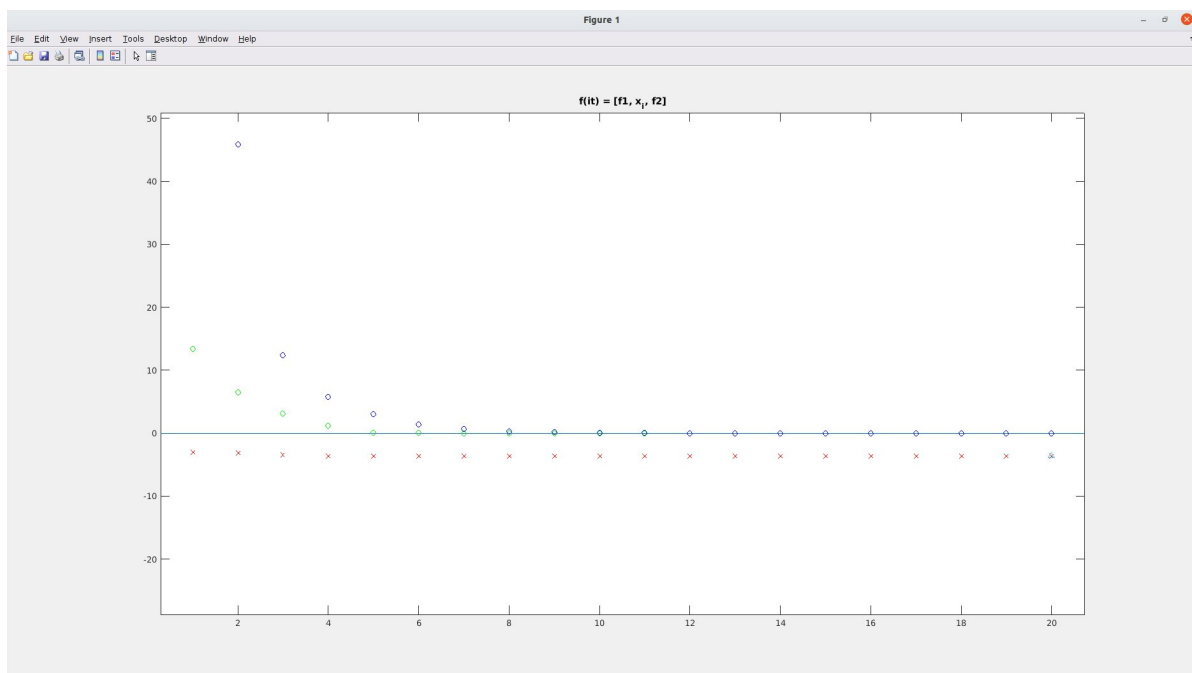
Matematyczne metody optymalizacji

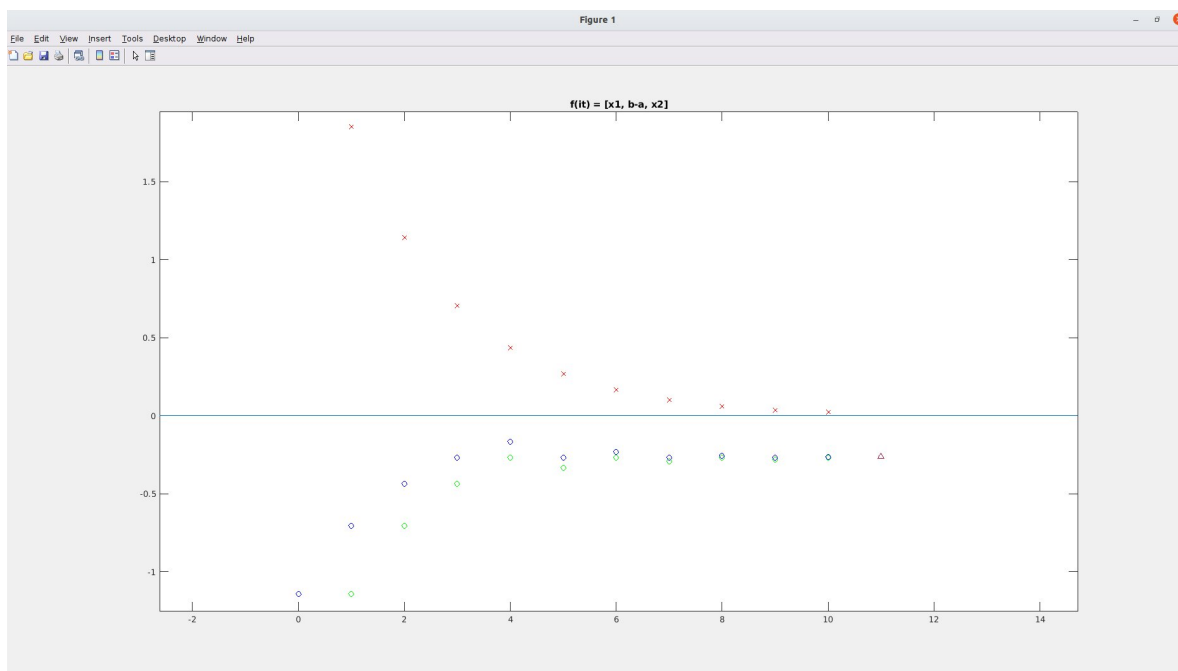
Wyniki dla $f(x) = 2 \exp(\tan(-x^2 - 3x + 4))$	
<code>fminbnd(@f12, -3, 0)</code>	-0.2601
<code>golden_sect(@f12, -2.99, 0, 10e-3)</code>	-0.2621
<code>newton1d(@f12, f_sym, -2, 10e-6)</code>	-3.6524297678468404402475160035771

Wykres zbieżności metody Newtona w zależności od iteracji:

Wykres zbieżności metody złotego podziału w zależności od iteracji:

$$g(x) = e^{\cos 2x}$$

Miejsca zerowe:

brak, jako że najbardziej zewnętrzną jest funkcja wykładnicza

Pochodna:

$$\frac{d}{dx} g(x) = -2 \sin 2x e^{\cos 2x}$$

- o najbardziej wewnętrzna funkcja $\cos(z)$ wprowadza oscylacje
- o funkcja wykładnicza modyfikuje je jak wartość bezwzględna względem osi OX
- o skalowanie sinusem przenosi zbiór wartości na przedział $(-2, 2) \pm \varepsilon$

Punkty stacjonarne:

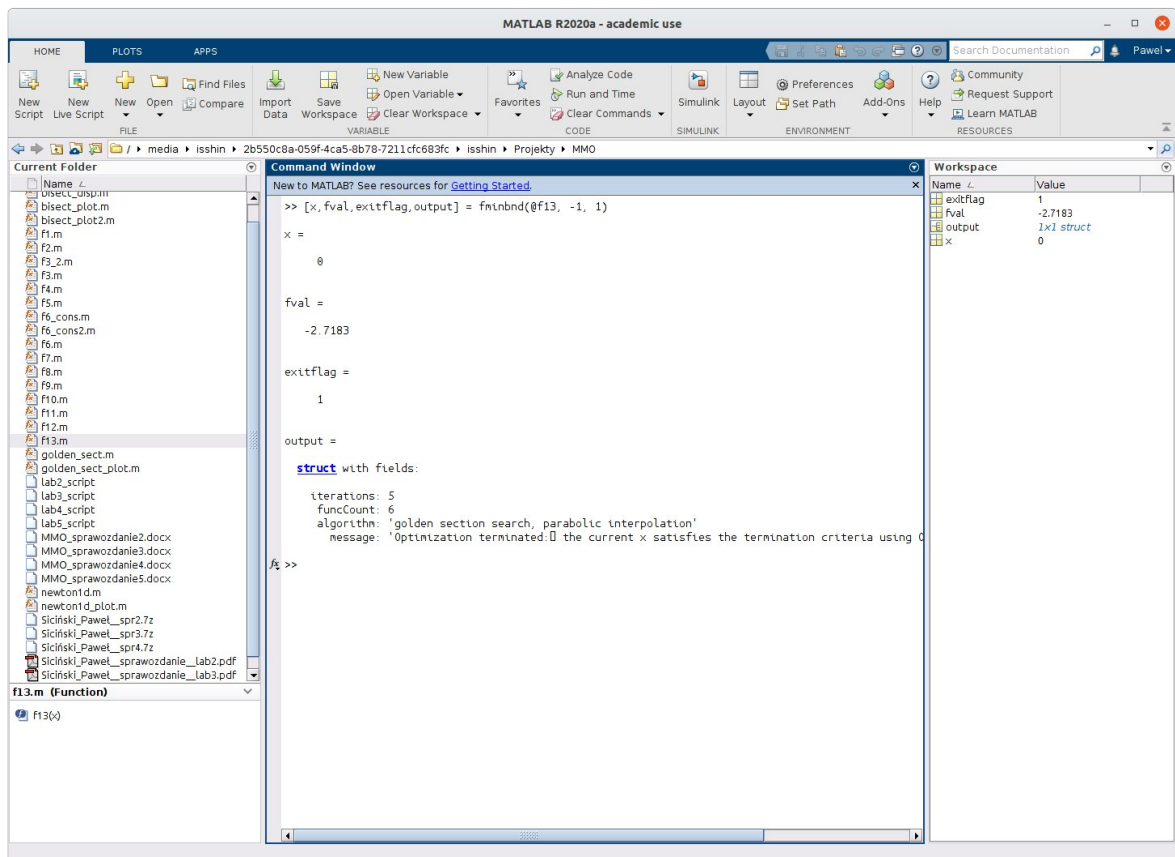
$\bar{x} = \frac{\pi}{2}k, k \in \mathbb{Z}$, a zatem jest ich nieskończenie wiele

Przedział określoności:

okres funkcji pochodnej wynosi $T < 2$, w związku z czym wystarczy wybrać dowolny przedział o długości 2; tutaj wybierzmy przedział wokół zera: $(-1, 1)$

Rozwiązanie analityczne:

brak globalnych maksimów, lecz jednak maksimów jako takich jest nieskończenie wiele i leżą one na prostej $y: y \approx 3$

Matematyczne metody optymalizacji

Command Window

```

>> golden_section(f13, -0.99, 1, 10e-3)
-0.2299    0.2399    1.9908    -2.4582    -2.4281
-0.5262    -0.2299    1.2299    -1.6584    -2.4582
-0.2299    -0.0504    0.7601    -2.4582    -2.7045
-0.0504    0.0604    0.4698    -2.7045    -2.6985
-0.1190    -0.0504    0.2963    -2.6427    -2.7045
-0.0504    -0.0081    0.1794    -2.7045    -2.7179
-0.0081    0.0181    0.1189    -2.7179    -2.7165
-0.0243    -0.0081    0.0685    -2.7151    -2.7179
-0.0081    0.0019    0.0424    -2.7179    -2.7183
0.0019    0.0081    0.0262    -2.7183    -2.7179

ans =

1.2625e-07

>> f13(ans)
ans =

-2.7183

f13 >>

```

Workspace

Name	Value
ans	-2.7183

Command Window

```

>> syms x;
>> f_sym = exp(cos(2*x));
>> newtonid(f13, f_sym, -1, 10e-6)
[ -5940999228812173/9007199254740992, 1.1995149993855066928044537710321, -0.45012491485269174960045
[ -1.8615588917404834705152871712208, 2.9169964441576682759658459743461, 0.188051691590872110025375
[ -2.534770034160114371616651294482, -1.8620370603056593003563586227639, -1.173237021827121738008007

ans =

-1.17323702182712173800800745790566

>> f13(-1.17323702182712173800800745790566)
ans =

-0.4965

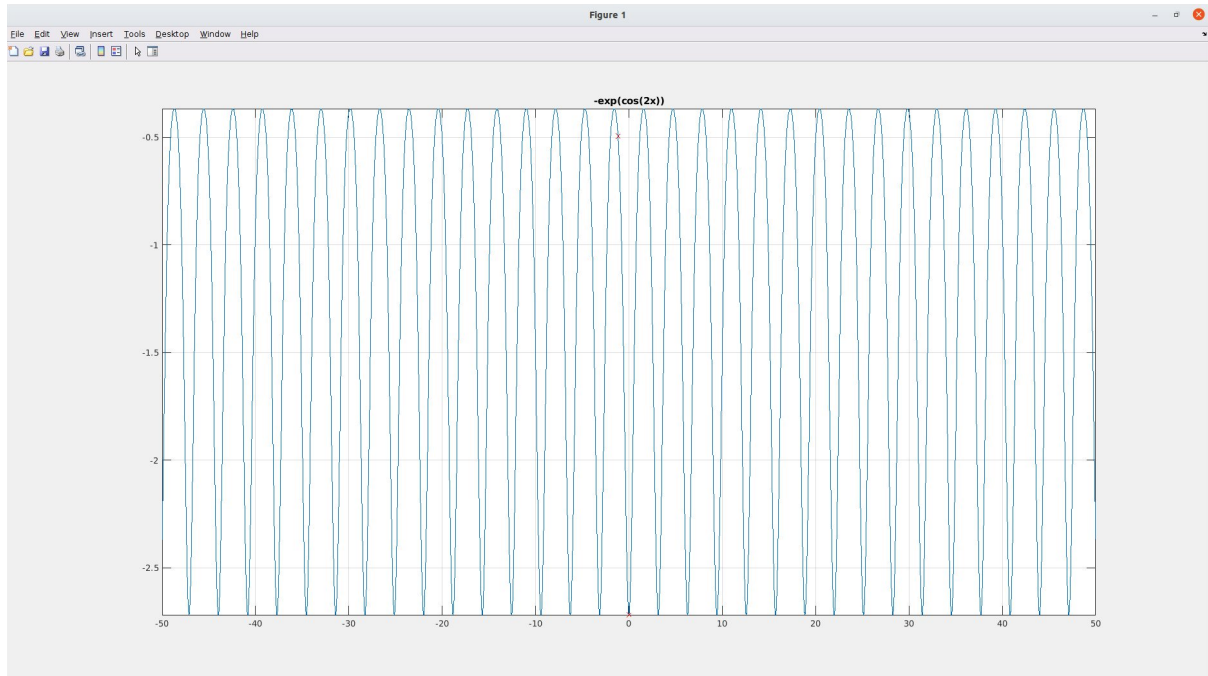
f13 >>

```

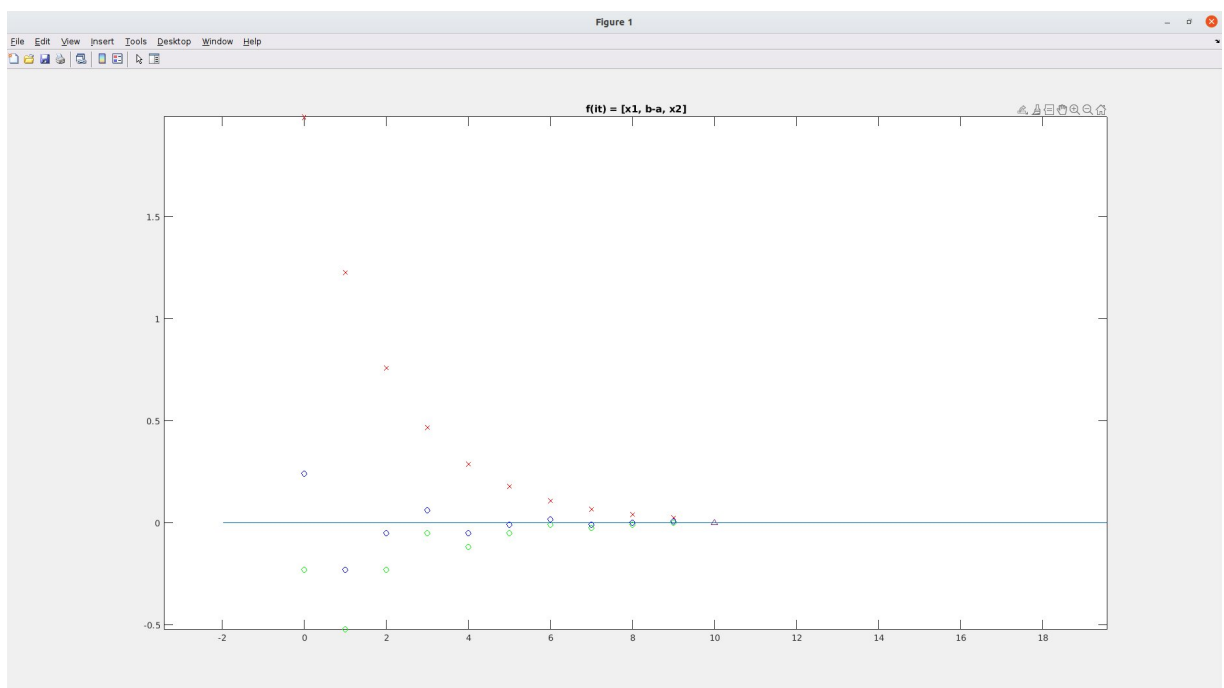
Workspace

Name	Value
ans	-0.4965
f_sym	1x1 sym
x	1x1 sym

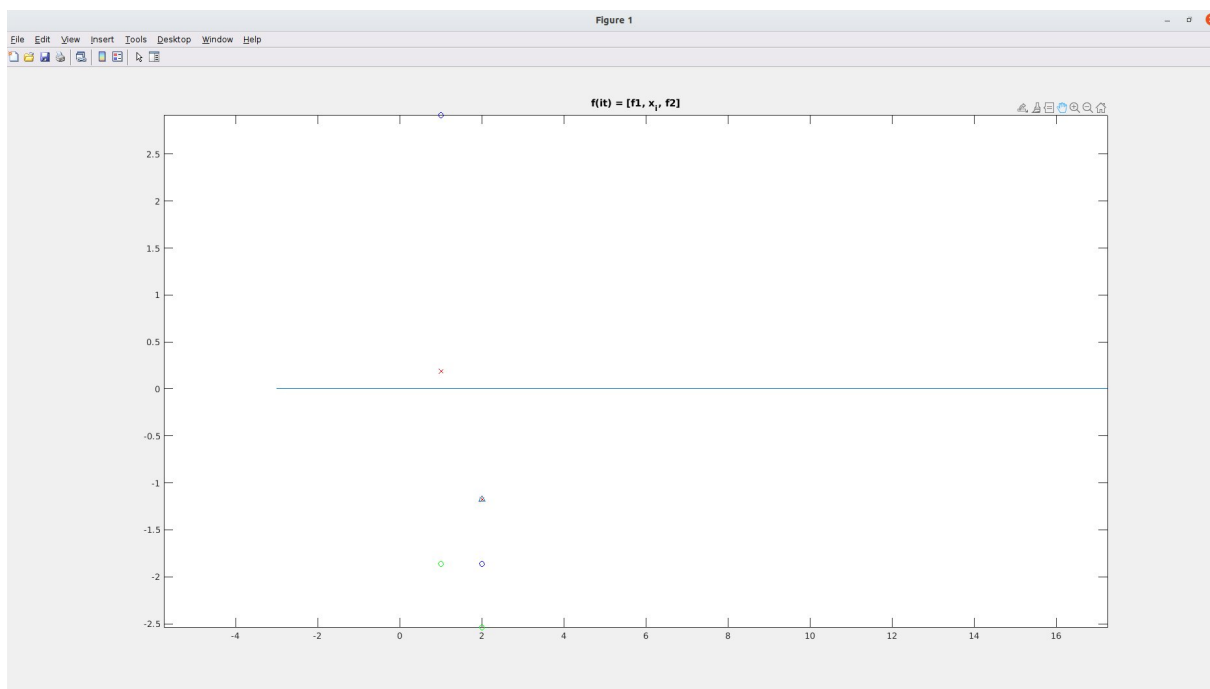
Wyniki dla $g(x) = \exp(\cos(2x))$		
	x	y
fminbnd(@f13, -1, 1)	0	-2.7183
golden_sect(@f13, -0.99, 1, 10e-3)	1.2625e-07	-2.7183
newton1d(@f13, f_sym, -1, 10e-6)	-1.1732370218271217380080745790566	-0.4965

Wykres zbieżności metody złotego podziału w zależności od iteracji:

Wykres zbieżności metody Newtona w zależności od iteracji:

$$h(x) = -5x^5 + 3x^4 - 3x^2 - 2$$

Miejsca zerowe:

jedno rozwiązanie rzeczywiste $x \approx -0.87$

- dla wielomianu 5-go stopnia możemy mieć co najwyżej 5 pierwiastków
- jako że wartości współczynników maleją bezwzględnie krzywa będzie miała charakter krzywej $y = x^5 \cong x^3 + \Delta$
- w związku z powyższym miejsc zerowych oczekuje się w otoczeniu zera

Pochodna:

$$\frac{d}{dx} h(x) = -25x^4 + 12x^3 - 6x$$

- krzywa $y = x^4$ to krzywa dzwonowa określona dodatnio
- mogą istnieć co najwyżej cztery punkty stacjonarne

Punkty stacjonarne:

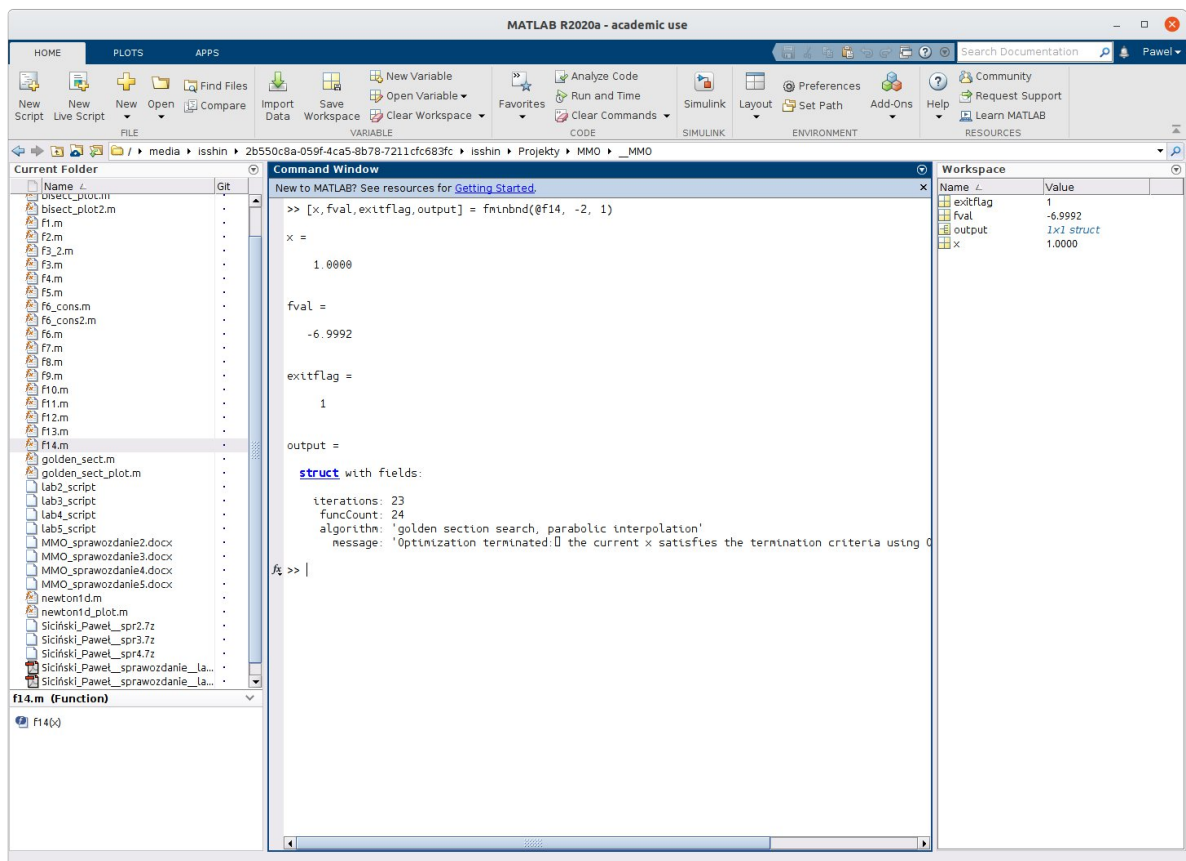
dwa rozwiązania rzeczywiste $x_1 = 0$, $x_2 \approx -0.5$

Przedział określoności:

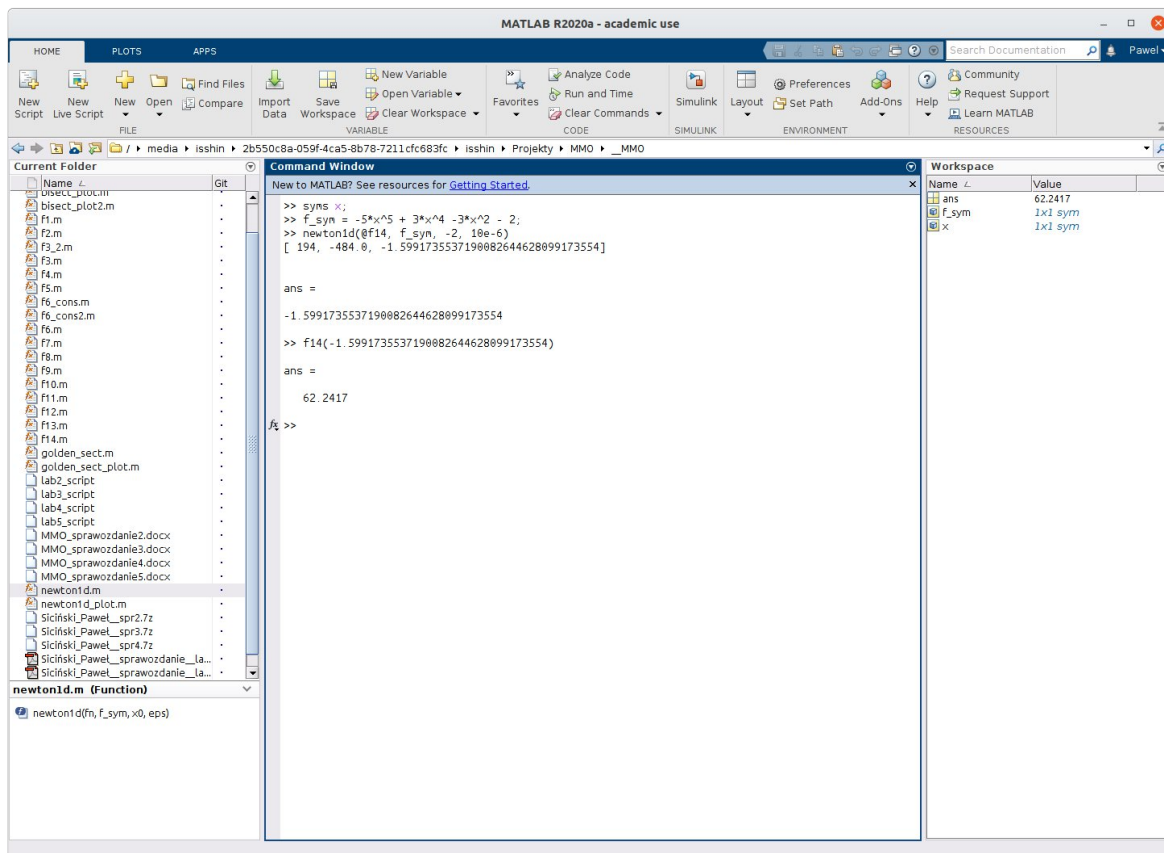
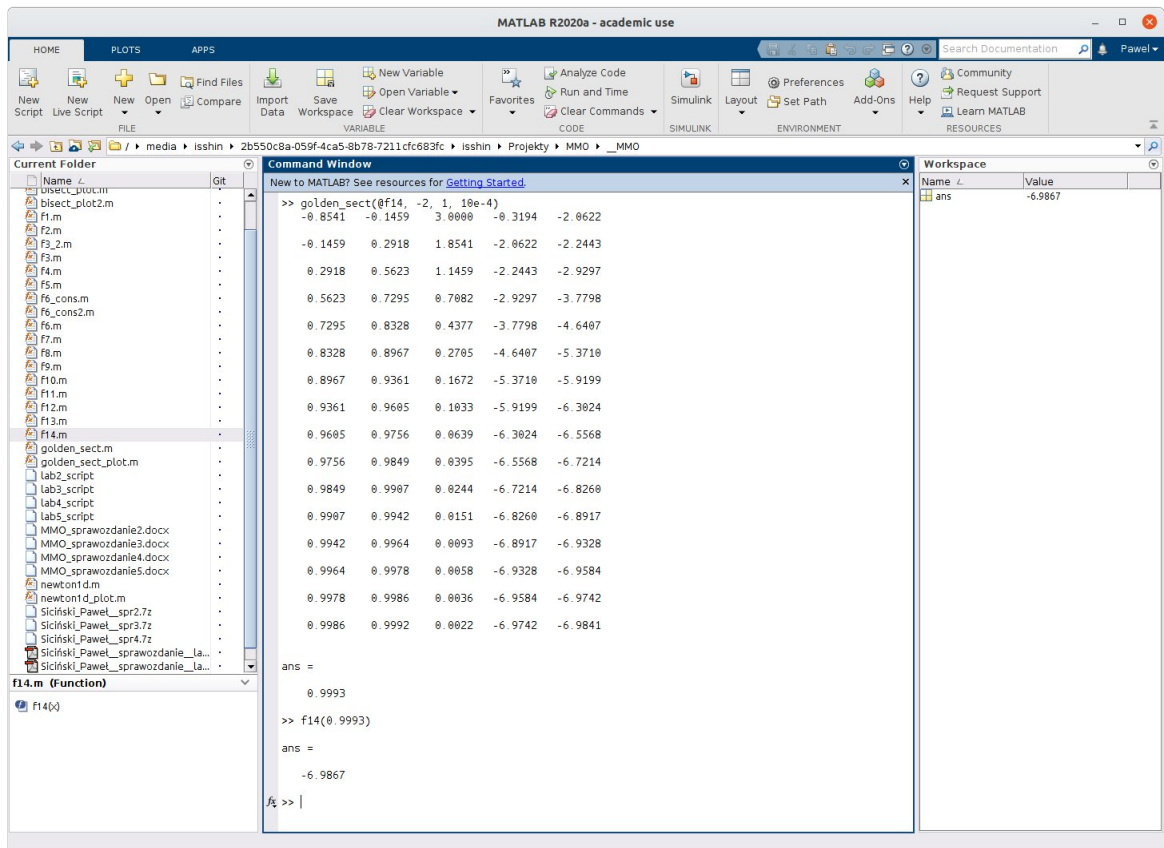
przedział $(-2, 1)$ obejmuje punkty stacjonarne x_1 i x_2

Rozwiązanie analityczne:

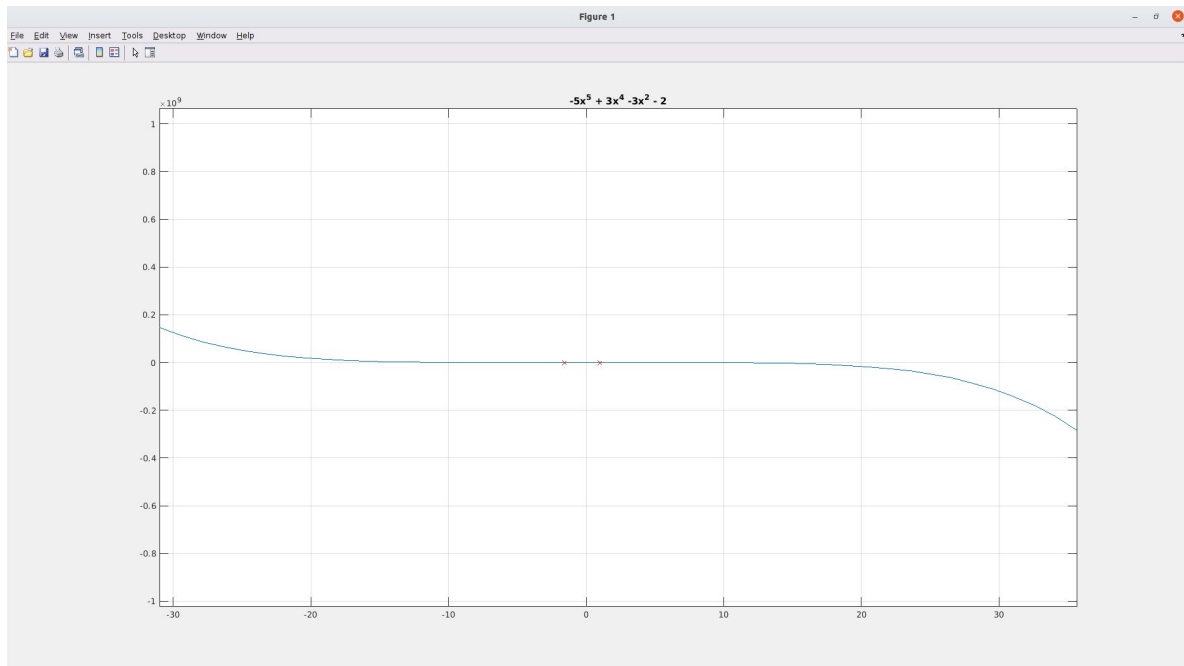
brak; funkcja podstawowa $h(x)$ to po prostu przeskalowana niemalejąca krzywa $y = x^3$, przy czym w punkcie $x \approx -0.5$ znajduje się minimum lokalne

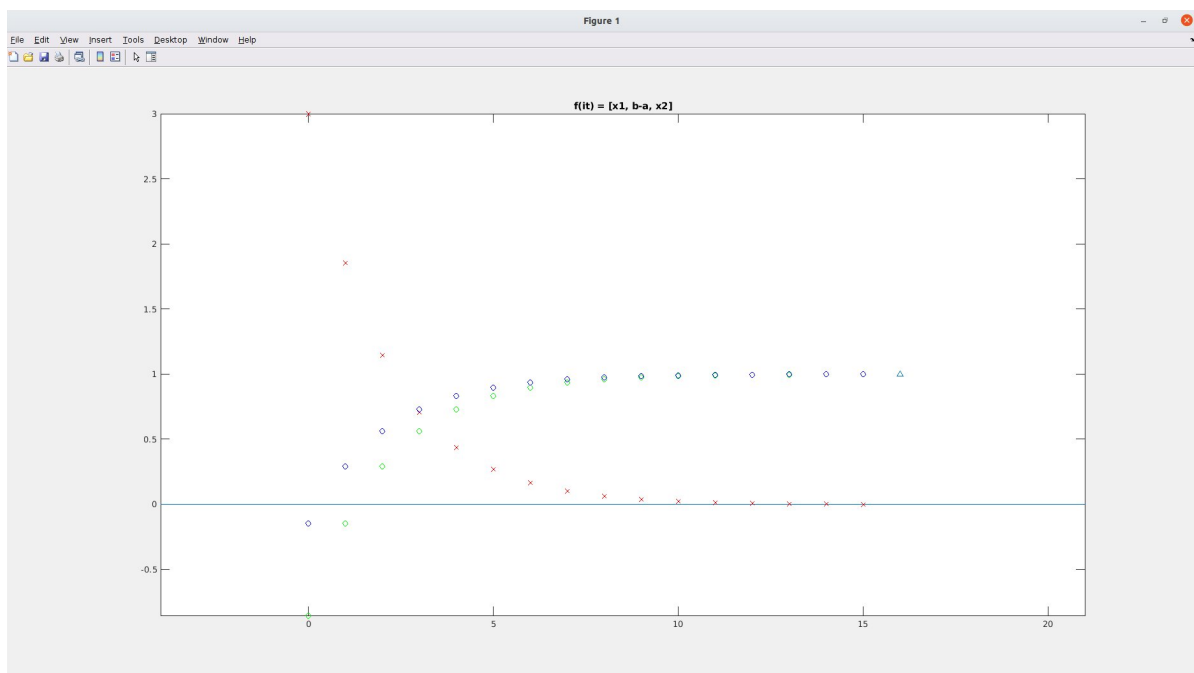
Matematyczne metody optymalizacji

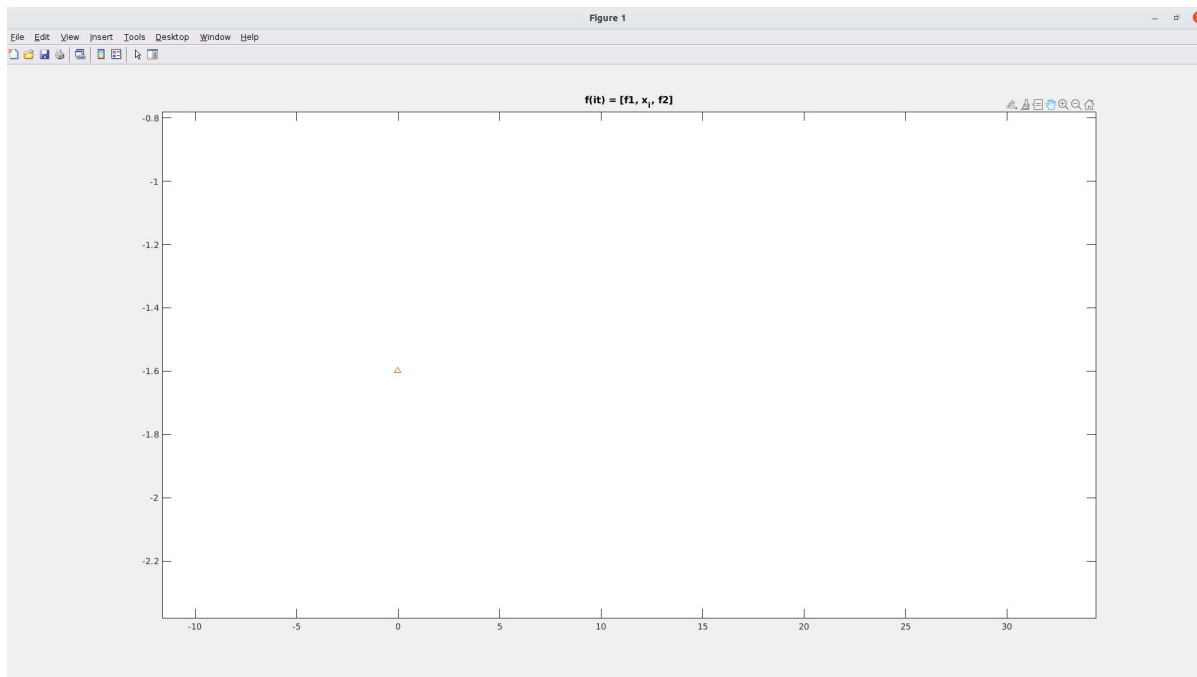
Wyniki dla $h(x) = -5x^5 + 3x^4 - 3x^2 - 2$		
	x	y
fminbnd(@f14, -2, 1)	1.0000	-6.9992
golden_sect(@f14, -2, 1, 10e-4)	0.9993	-6.9867
newton1d(@f14, f_sym, -2, 10e-6)	-1.5991735537190082644628099173554	62.2417

Wykres zbieżności metody złotego podziału w zależności od iteracji:

Wykres zbieżności metody Newtona w zależności od iteracji:

Powierzchnia okna

Ograniczenia (biorąc pod uwagę długość łuku i pole wycinka kołowego):

$$\begin{cases} x + 2y + \left(\frac{180^\circ}{360^\circ} 2\pi \frac{x}{2}\right) \\ P = xy + \left(\frac{180^\circ}{360^\circ} \pi \left(\frac{x}{2}\right)^2\right) \end{cases} = \begin{cases} x \left(1 + \frac{\pi}{2}\right) + 2y = 5 \\ f(x, y) = xy + \frac{\pi}{2} x^2 \end{cases} = \begin{cases} \text{obwód} \\ \text{pole powierzchni} \end{cases}$$

Pole prostokąta zawierającego okno: $x \left(y + \frac{x}{2}\right)$.

ELIMINACJA ZMIENNYCH

Ograniczenia:

$$\begin{cases} x \left(1 + \frac{\pi}{2}\right) + 2y = 5 \\ xy + \frac{\pi}{2} x^2 = x \left(y + \frac{x}{2}\right) \end{cases}$$

Funkcja celu:

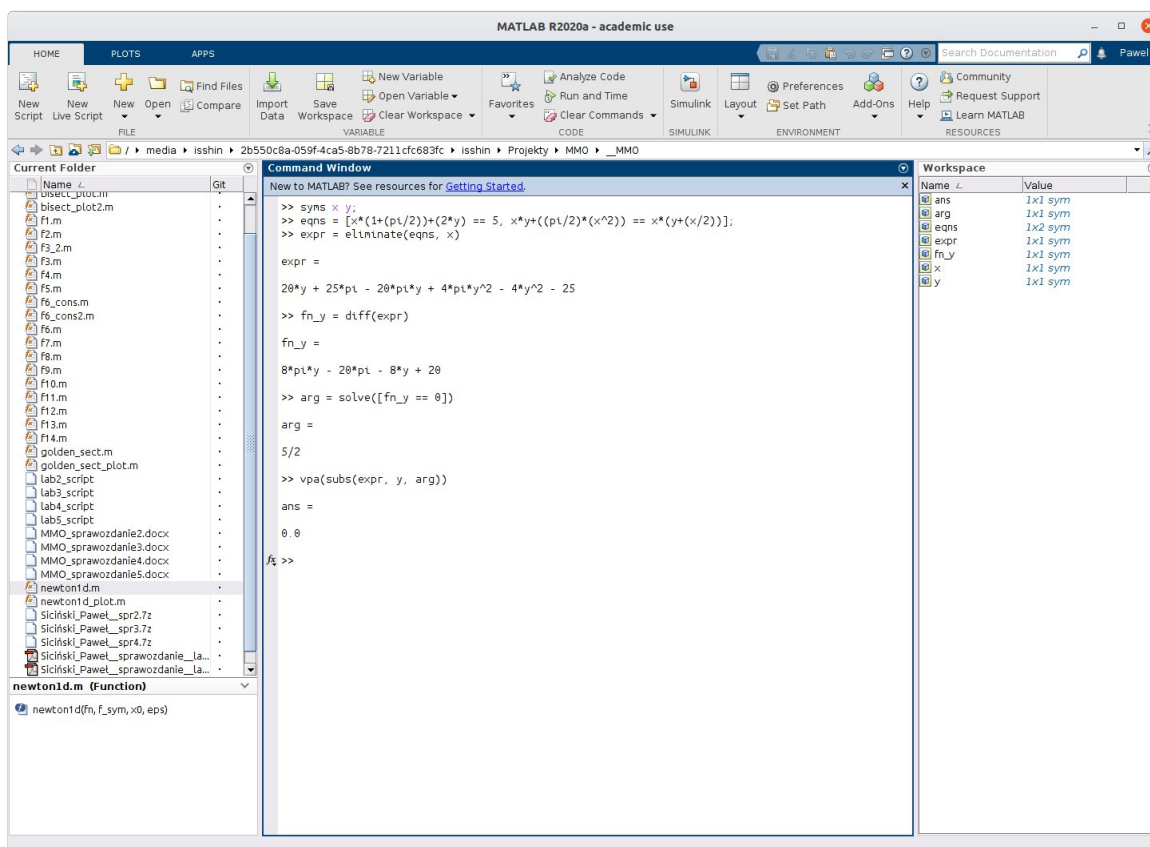
$$f(y) = 4y^2(\pi - 1) + 20y(1 - \pi) + 25(\pi - 1)$$

$$\frac{d}{dy} f(y) = 8y(\pi - 1) + 20(1 - \pi)$$

Punkt stacjonarny: $y = \frac{5}{2}$

$$\min f(y) = \left\{ y = \frac{5}{2}, x = 0 \right\}$$

maksimum globalne nie istnieje

METODA PODSTAWIENIA

Ograniczenia:

$$\begin{cases} x\left(1 + \frac{\pi}{2}\right) + 2y = 5 \\ f(x, y) = xy + \frac{\pi}{2}x^2 \end{cases}$$

$$y = \left(\frac{\pi - 2}{4}\right)x + \frac{5}{2}$$

Funkcja celu:

$$y \rightarrow f(x, y) := f(x) = \left(\frac{3\pi - 2}{4}\right)x^2 + \frac{5}{2}x$$

$$\frac{d}{dx}f(x) = \left(\frac{3}{2}\pi - 1\right)x + \frac{5}{2}$$

$$\hat{x} = \frac{5}{2 - 3\pi} < 0$$

$$f(\hat{x}) = \frac{25}{8 - 12\pi} < 0$$

Wynika z tego, że \hat{x} dotyczy minimum lokalnego, zaś maksimum globalne nie istnieje.